

TASSU

1/2025 Kurkisuon Rusakot ry

Päätoimittaja:

Tanguy
tanguy@gerome.fi

Muu toimitus:

Janne
Pomppupallot-seikkailijavartio
Päärynähyttyset-tarpojavartio
Vene-samoajavartio

Julkaisija:

Kurkisuon Rusakot ry, Helsinki

Tarkista lippukunnan ajankohtaiset yhteystiedot nettisivulta:
kurkisuonrusakot.wordpress.com

Etu-, sisä- ja takakannen kuvat:

Tanguy

Tässä numerossa

Lippukunnanjohtajan tervehdys	4
Tassu ennen vanhaan	6
Johtajarusakot	8
Partionimi?	9
Partiolaisuuden aakkoset	10
Veneen suusta kuultua	11
Seikkailijoiden sivut	12
Eläinten joulu Meriharjussa	15
Tarpojen minihaiikki	20
Riihitykset Piilopirtillä 2018	24
III luokan riihitys Sipoonkorvessa	27
<i>Punaharmaa ja kahdeksas matkustaja</i>	30
Kevätjuhlassa ansioituneet	35
Kesäretkeilyvinkit	36
Kuvakilpailun hedelmiä	38
Neulesuunnittelukilpailu	40

Lippukunnanjohtajan tervehdys

Haarapääskyt, räystäspääskyt ja tervapääskyt ovat jo aikaa sitten saapuneet, merihanhillia on jo poikasia ja kuuluipa pellon laidalta tuttu harmaasiepon ”tsri tsri tsri”. Kevät on jo täällä ja kesä on aivan kulman takana. Valkovuokko, rentukka ja kirsikka ovat täydessä kukassa ja ensimmäiset satakielet virittävät lauluaan aamuhämärässä. Aivan, kesällä järjestetään lippukunnan *Satakielikesäleiri!* Leirin lisäksi kesän toimintaan lukeutuvat *Variksen vavahdus*-vaellus ja *Piisaminhääntä*-melonta. Olethan sinäkin mukana kesän partiotapahtumissa?

Alkuvuoteen on jälleen mahtunut monenlaista partiotekemistä kuten laskiaisiajehaa, minihaiikkia, partioparaatia ja lippukuntaretkeä. Olen hältioissani siitä, kuinka paljon erilaista toimintaa pieni lippukuntamme on pystynyt järjestämään; kevään toimintamme on kartuttanut käyntikertoja yli seitsemänsataa! Tämä ei ole mikään itsestäänselvyys, vaan mielekäs toiminta vaatii aina vapaaehtoisia, tekijöitä ja johtajia – unohtamatta itse osallistujia, joita ilman tekeminen menettää merkityksensä.

Osin partiotoiminnan mahdollistaa se, että lippukuntamme on rekisteröity yhdistys. Sillä on vuosikokouksen valitsema hallitus, joka vastaa toimintasuunnitelman to-

teutmisesta, päättää kalusto- ja muista hankinnoista, ylläpitää jäsenrekisteriä, anoo avustuksia, edustaa lippukuntaa piirin aluetapaamisissa... Lippukunnan hallinto on yleisestiä kuin valtion, kunnan tai jonkin yrityksen hallinto pienoisikoossa, joilla partiotoiminnan tähän välillä tylsältäkin vaikuttavaan osaan tutustuminen tarjoaa johtajalle paljon hyödyllisiä tietoja ja taitoja, joista on aikuisena hyötyä muuallakin. Haluaisitko sinä tutustua lippukunnan hallituksen tehtäviin? Kysy lisää allekirjoittaneelta!

Tässä Tassussa pääset palaamaan viime vuoden pikkujouluretkseen, riihitystunnelmiin vuonna 2018 ja tänä keväänä sekä tarpojen minihaikeille. Seikkailijoiden sivuilla (s. 12) on paljon hauskaa luettavaa ja tekemistä. Julkistetaanpa lehdessä myös viime numeron kuvakilpailun voittaja. Ja jos et ole vielä aloittanut, nyt on oikea hetki alkaa pohtia, kuinka oikea ja nurja silmukka oikein tehtiinkään, ottaa neulepuikot esiin ja osallistua Tassun neulesuunnitelukilpailuun – lue lisää sivulta 40!

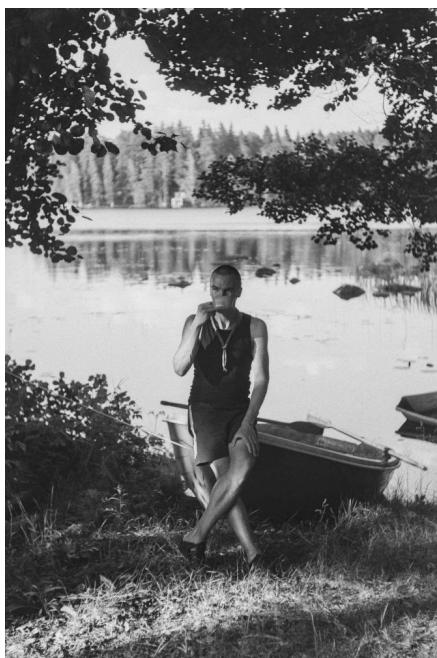
***

Kevättä varjosti Kurkisuon Ruskoiden perustajajäsenen ja ensimmäisen lippukunnanjohtajan, Eddien poisnukkuminen. ”Yritä jät-

tää tämä maailma vähän parempaan kuin sen löysit,” kehotti lordi Baden-Powell, partioliikkeen perustaja viimeisessä viestissään maailman partiolaisille. Sama ilmaisu löytyy Suomen Partiolaisten partioneuvoston hyväksymistä partion yhteiskunnallisen toiminnan linjauksista. Nykyisenä lippukunnanjohtajana olen vahvasti sitä mieltä, että Eddie otti kehotuksesta vaarin.

Partioterveisin ja Eddien muistoa
kunnioittaen

Janne

Lippukunnanjohtaja nauttimassa ilta-teestä *Uikun uinti*-vaelluksen helteisen, kolmannen päivän pääteeksi Ruokojärven rannalla.

Kuva: Tanguy

Tassu ennen vanhaan

Tassu on ilmestynyt säännöllisen epäsäännöllisesti lippukunnan perustamisvuodesta 1986 lähtien. Tällä palstalla muistellaan menneitä ja julkistaan valittuja paloja takavuosien lehdistä.

Tällä kertaa mennään ajassa 30 vuotta taaksepäin ja Eddien muistoa kunnioittaen luetaan tervehdys vuodelta 1995:

Julkaisu alunperin Tassussa 2/1995

LÖHÖILY SEIS !

Kesä on alkanut ja lomakausi sen myötä. Osa lippukuntalaisista puurtaa töissä, osa kesätöissä ja loput viettävät hyvin ansaittua lomaä. Mutta mitä sitten puuhaillet lomallasi? Onko kaikki toiminta päättynyt talven myötä ja mietit kummalla kyljellä makaisit aamupäivän ja kummalla iltapäivän?

Kesä on parasta partointiaikaa. Vaikka vartiosi tai kolkkaparvesi pitäisikin viikkotaisten kouosten osalta lomaa, mikä estäisi harrastamasta retkeilyä joko ihan omin päin tai kokoamalla kaverit kasaan. Älä jää nurkkiisi nukkumaan, vaan lähde vaikkapa tutkimaan Nuksion ulkoilualueiden ihmisiä! Partiojohtajilta voit tiedustella hyviä vihjeitä retkikohteista ja lippukunnan laavuja ja trangioitakin voi lainata - kunhan muistaa palauttaa ne siisteinä ja puhtaina.

...

Julkaistu alunperin Tassussa 2/1995

...

Joku onneton on vielä tietämätön siitä, mitä elokuun alussa tapahtuu. Silloin lippukunta lähee Lumme 95 -leirille Rehakkaan. Jos ilmoittautuminen on päässyt menemään sivu suun, pirauta pikaisesti Kikelle tai Eddielle.

Yllätykset ovat aina mukavia, joten liian yksityiskohtaisia tietoja emme vielä tässä vaiheessa leirin ohjelmasta paljasta. Kuntoa kannattaa kuitenkin pitää yllä pitkin kesää, joten käytäpä loimapäiviäsi ulkoiluun ja retkeilyyn, jotta et heti ensimmäisenä leiripäivänä väsähdä. Meno nimittäin on vauhdikasta - pelejä, maastoleikkejä, suunnistusta ja vaellusta. Pelkälle löhöilyreissulle emme ole lähdössä.

Partiolainen retkeilee ja leireilee, koska se on hauskaa, mutta samalla hän oppii melkeinpä huomaamattaan monia sellaisia taitoja, joista on paljonkin hyötyä myös partion ulkopuolella. Moni aikuinen on aivan avuton joutuessaan tuntemattomaan ympäristöön, yrittäessään valmistaa ruokaa muualla kuin mikroaaltouunissa, käyttöesineiden kaivatessa korjausta tai tarvitessaan tietoa luonnon ilmiöstä. Tosi partiolaisuus ei tule näkyviin paraateissa ja juhlapuheissa, vaan käytännön arkielämässä. Partiolainen keksii monesti, miten viisäs pääsee vähemmällä - vähemmällä työllä, vähemmällä rahalla ja vähemmän luontoa rasittaen. Parasta partiolaisuudessa on se, että kaiken tämän oppii yhteistyössä hyvien ystävien kanssa.

Johtajarusakot

Monipuolisen partiotoiminnan mahdollistavat aktiiviset johtajat. Myös kai-kille heille partio on harrastus. Moni viihtyy partiossa ekaluokkalaisesta aikuiseksi asti, sillä kaiken ikäisille riittää uutta koettavaa. Tässä Tassun jut-tusarassa tutustumme tarkemmin KuRu:n johtajiin.

Esittelyssä Leo

Partiossa

Tänä vuonna tulee täyteen 10 vuotta partiossa! Aloitin toisiaan partion pieninen ekaluokkalaisena vuonna 2015.

Millaisia partiotehäviä sinulla on juuri nyt?

Tällä hetkellä johdan seikkailijavari-toita ja toimin (ainakin nimellisesti) lippukunnan varainhankintavastaava-na.

“Siviilissä”

Siviilissä opiskelen lukiossa toista vuotta ja kesäisin satunnaisia töitä. Nyt pari kesää ollut leiriohjaajana!

Mitä muuta harrastat?

Partion lisäks harrastan fiiliksestä riippuen kaikkea sekalaista taiteilua ja muuta sekoilua. Soitan bändissä kitaraa ja laulan, jonka lisäks teen kuvataidetta ja käsitöitä aina kun huvittaa. Tällä hetkellä oon innostunut geokätkölystä!

- Oon 17-vuotias ja asun Van-taan Hiekkaharjussa
- **Kuuntelen mieluiten:** Kuunteleen paljon kaikkea erilaista musaa, mut tällä hetkellä kuuntelen paljon folkia ja rockia
- **Katson mieluiten:** Oon tosi huono kattomaan yhtään mitään mut mun lempisarja on ehdottomasti Criminal Minds!
- **Lautasella mieluiten:** Jotain kotitekosta, mausteista kasvisruokaa!

Leo

Partitionimi?

Partitionimi on partiotoiminnassa käytetty lempinimi. Aiemmin perinne käyttää partitionimiä oli huomattavasti yleisempää, mutta nykyään vain harvalla lippukuntalaisella on partitionimi. Ehkä tämä juttu innostaa sinut miettimään, haluasitko tulla kutsutuksi partitionimellä ja elvyttää hiipuvaa perinnettä?

Joissakin lippukunnissa partiolainen päättää partitionimensä itse, joissakin lippukunnissa taas muut partiolaiset antavat sen hänelle. Voi olla esimerkiksi, että uusi jäsen ”kastetaan” hänen ensimmäisellä leirillään leirikasteessa hänen valitulla partitionimellä. Partitionimi voi olla myös henkilön oikea kutsumanimi, jona hän on tunnettu myös partion ulkopuolella.

Joskus partitionimet saattavat säilyä partiolaisella läpi elämän. Joidenkin partitionimissä voi mennä pidempään vakiintua ja nimi saattaa muuttaa kirjoitusasuaan tai vaihtua kokonaan hänen partiopolkunsa aikana. Oleellista on, että partitionimi tarvitsee käyttöä jäädäkseen kansapartiolaisten huuille.

Itse partitionimi voi olla melkein mitä vain, mutta varsin tyypillistä on, että se liittyy jotkinakin partiolaisen luonteenpiirteisiin, etu- tai sukunimeen. Sen taustalla voi olla myös jokin hauska lausahdus tai tapahduma; partitionimi voi syntyä hyvin yllättävässäkin tilanteessa.

Tärkein tehtävä partitionimellä on yksilöidä kantajansa. Joskus lisäni men käyttö voi tuntua keinotekoiselta, jos partiolaiset ovat tekemissä toistensa kanssa myös harrastuksen ulkopuolella. Samaan aikaan partitionimillä pystytään välttämään etunimikaimojen tuomat haasteet.

***

Kurkisuon Rusakoissa oli hyvin pitkään perinteinen, että kukin uusi kolkka ja vartiolainen keksi itselleen partitionimen. Tyypillisesti nimi oli jokin eläin kuten Pupu, Koala, Delfini, Leopardi tai Kyyhky, mutta myös muita luontoon liittyviä nimiä kuten Karvakuono, Salama, Pottu, Kaarina ja Ruusu esiintyi. Joskus nimi tuli jostain muusta yleisnimestä kuten Pamppu, Keiju, Stoori, Napero ja Pilkku, kun taas joskus se juontui jostain aivan muualta kuten Jepulski, Nici, Eevi, Luru ja Inni.

Nykyään lippukunnan jäsenistä löytyy ainakin Jääkarhu, Kala, Ki-ke, Kirsku, Kääärme, Leijona, Nonna, Ristilukki ja Rusakko. Tiedätkö sinä, keitä he ovat?

Teksti: Ristilukki

Partiolaisuuden aakkoset

Samoajavartio Vene listasi omat partiolaisuuden aakkosensa kevään 2024 kokouksessaan. Kuinka hyvin nämä kuvaivat juuri sinua?

Aina valmiina	Kajahtanut	Utelias
Balansoitunut	Luova	Valmis
Charmikas	Monipuolinen	Watti
Demokraattinen	Nero	X-treme leiriytyjä
Energinen	Oppivainen	Yritteliäs
Funktionalinen	Pystyvä	Zen
Guru	Quadrifoglio	Åhå
Hilpeä	Reipas	Älykäs
Innovatiivinen	Suvaitseva	Överi
Johtaja	Tietäväinen	

Vene-vartio.

Kuva: Nonna

Veneen suusta kuultua

Vene-vartion kokoukset ja retket ovat tunnetusti hyvin...no sanotaanko vaikka, ettei Veneen tule koskaan tylsää. Koska meininki on hyvin nopeatempoista, Vene sai kuningasidean alkaa dokumentoimaan yhdessä ollessa suusta päässeitä lausahduksia, joita on noin vuoden keräämisen jälkeen jo satoja. Kuitenkin suurin osa niistä sisältää ei-perheystävällistä kielenkäyttöä tai muuta päivänvaloa kestämätöntä sisältöä, joten julkaisemaan päädyttiin vain hyvin pieni osa sitaateista. Nämä lausahdukset ovat kerätty noin viimeisen puolen vuoden ajalta.

“Kahvi ON alkanut vaikuttaa” -Mikko

“Oikeesti mä alan velhoks” -Leo

“Täällä haiskahtaa mitoosi” -Elias

“Tää on mun työ teidän pitäis maksaa mulle!” -Janne

“Me ollaan samalla taajuudella tän ilmapallon kanssa” -Ahti

“Sori mä oon liian kermajuoma” -Mikael

“Any time Janne organizes something I expect it to be pure pain” -Tanguy

“Mummot on pahimpia!” -Mikko

“Mä just flippasin lautasellisen puuroo tohon lattialle...” -Leo

“Ruokamyrkytys-maxxing” -Elias

“Nyt on oikea hetki syrjäytyä” -Janne

“Kerranki sä ET oo ongelma” -Ahti

“Tää penkki on mua vastaan” -Mikael

“I think I got pranked by the weather forecast” -Tanguy

Teksti: Leo

Seikkailijoiden sivut

Vitsi kulma!

Mä meen ostaan Teslan
Tesla: ääh!

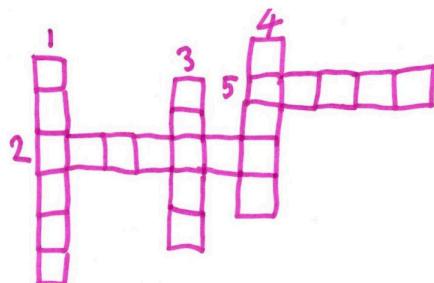
Voi vitsit! Täällä sataa lunta!
Lumi: Täh? En mä sada.

Elna

Partition ristikko

1. Missä me ollaan
2. Latinaksi se on Lepus Europaeus
3. Puinen muki
4. Kova ääni joka kuuluu ihmisistä
5. Pelokkaan vastakohta

Vitsi aika!

Mitä ruokaa voi syödä kuussa ja maassa? Kuumaa ruokaa!

KYSYMYKS!

Jos kyltti kertoo että se on huijas se tarkoittaa että se on totta, mutta jos se on totta se on totta että se on huijas.

Tätä kutsutaan PARADOXIksi!

Kuisma

Maailman huono: vitsi!

Uma Vastaan:

Lillian

Vitsejä:

"Mikä on nalle-puhin veli?"

"no?"

"puh-veli."

"Kumpi ja Kampi tappelivat."

"Kumpi voitti!"

"miksi darth vader meni silmälääkäriin?"

"no?"

"hän ei nähty Lukea"

"miksi poliisin ei tarvi käydä vessassa?"

"no?"

"se pidättää kakkaa."

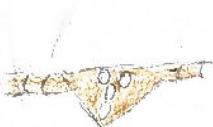
"Montako kaksosia on?"

"no?"

"kaksi".

Samuel

PARTIOLAISEN RETKITARVIKKEET

Partiohuivi

Rintka

Partiopaita

Paukko

Hommistarja
jatahdina
taipu

Muistiinpano-
välileet

Makun-
pussi

Makun-
alusta

Puhelin

Taskulotsa-
lamppu

kengät

vaatteet

Pipo

Joella

Eläinten joulu Meriharjussa

Gustaf Björkenheimin rakennuttama Villa Meriharju on vuonna 1910 valmistunut huvila Uutelassa. Nykyään huvila on Helsingin kaupungin omistuksessa ja se kulkee nimellä Meriharjun luontotalo. Rusakot ovat tehneet pikkujouluretkiä luontotalolle jo useamman kerran, vuosina 1996–2001, 2003, 2008, 2009, 2015, 2016 ja 2019–2023. Myös vuoden 2024 pikkujouluretki suuntautui Meriharjuun – lue lisää retken tapahtumista tästä jutusta!

Kautta aikain rusakoiden pikkujouluretkillä on ollut erilaisia teemoja. Viime vuosina teemoina ovat olleet Itämeri, lentokykynsä menettäneet joulupukin porot, Kalevalan joulu sekä karanneet ja vilustuneet lehmät. Rusakoiden Meriharjun 17. pikkujouluretken teemana oli metsän

eläinten joulu.

Peräti 24 rusakkoa kokoontui jo tutuksi käyneellä bussilinja 560:n pysäkillä Kontulassa, josta matka jatkui kohti itää. Kävely Vuosaaren metroasemalta luontotalolle oli nuorempien retkeläisten mielestä jännittävä, kun viimeisellä kilomet-

Lippukuntaretken lauantaisuunnistus käynnistyi luontotalon edustalta.

Neonvalo-vartio Kuusenalusmatto-rastilla ja Tyypit-vartio Poro, peura tai hirvi? -rastilla.

rillä ei ollutkaan enää katuvalais-tusta. Tasku- ja otsalamput kaivet-tiinkin esiin hyvissä ajoin lyhyellä tauolla Sumujen sillalla.

Kämpän pihalla vuorossa oli ret-kenjohtajan lyhyt ohjeistus ja Vene-vartion leikkikimara ennen si-sään siirtymistä ja majoittautumista: uniikki, sisäkissa-ulkokissa ja lännen nopein. Kolkat yöpyisivät yhdessä huoneessa, seikkailijat ja tarpojat toisessa, samoajat ja Nonna kolmannessa ja muut johtajat neljännessä huoneessa. Retken kokonaisvah-vuus oli 33 eli kaikki sänkypaikat paitsi yksi tulivat käytettyä.

Voileipäiltapalan jälkeen siirryttiinkin jo iltatoimille ja nukkumaan. Osa seikkailijoista ja tarpoista jäi vielä hetkeksi valvomaan takahu-neeseen ja osa johtajista kävi per-jantisaunassa.

Lauantaiaamu käynnistettiin kau-rapuurolla ja pian oli aika suunnis-tukselle. Matkaan lähti viisi vartio-

ta: Sudet, Neonvalo, Pupunkorvat, Tyypit ja S.U.P.E.R.G.A.L.A.K.T.I.S.E.T. F.E.M.I.N.I.S.T.I.M.A.R.S.U.T. (lyhyem-min S.G.F.M.). Rastikiertoon liittyi retken teemaan sopiva kehystari-na, joka mukaili Marketta Pyysalon kertomusta *Siili, jonka joulu herätti*.

Suunistuksen ensimmäisellä ras-teilla tunnistettiin eläinten lumijäl-kiä. Valitettavasti retkilauantaina ei vielä lunta maassa ollut, minkä vuoksi jälkien tunnistus tapahtui pu-helimen näytöltä. Toisella rastilla vartion tehtäväänä oli edetä pres-sun päällä rastihenkilön määräämä matka ja kolmannella laulaa joulu-lauluja, joissa esiintyi tiettyjä sanoja. Neljäs rasti sijaitsi Niemenapajalla, jossa vartio etsi kertakäyttölusikoi-ta maastosta.

Vielä oli kaksi rastia jäljellä, mut-ta ennen niitä vartiot valmisti-vat itselleen maitavan trangialounaan: tonnikalanuudeleita, nams! Tässä vaiheessa alkoi sataa vähän räntää,

Sudet- ja Pupunkorvat-vartiot ruokarastilla.

mutta se ei vartoiden menoai haitannut. Kuudennella rastilla tehtiin iso merimiessolmu ja seitsemänellä rastilla tunnistettiin eläimiä. Maalitehtävä oli muita rastitehtäviä huomattavasti haastavampi, kun vartioiden piti yhdistää maakunnan vaakuna sitä vastaavaan maakuntamaaeläimeen, -lintuun tai -kalaan.

Vaikka varsinaisia suunnistuksia ei viime lippukuntaretkillä ole ollutkaan ohjelmassa, kaikki vartiot löysivät hienosti kaikille rasteille. Seitsemän rastin, vajaan kahdeksan kilometrin suunnistukseen meni nopeimmalta vartiolta noin viisi tuntia ja hitaimmalta kuusi tuntia. Nopeudesta ei saanut pisteytä, mutta rastitehtävät pisteytettiin – löydät vartoiden pisteytykset jutun lopun taulukosta. Onneksi olkoon, Tyypit!

Samaa vauhtia kuin vartiot saapuivat suunnistuksen maaliin vartiot alkivat suunnitella omia piparkakkutalojaan. Kukin vartio sai käyttöönsä

kokonaisen kilon piparkakkutaikinaa, josta tarkoituksesta oli rakentaan kullekin vartiolle mieluisa teos. Varsin moni vartio rakensi perinteikästä piparkakkutaloa mukailevan rakennelman, mutta myös jännittävämpiä ratkaisuja kuten piparkakkunelihokas ja piparkakkupelikortit nähtiin. Myös teokset pisteytettiin.

Piparkakkuteosten osien paisutuessa syötiin herkullista kanapataa. Päivällisen jälkeen halukkaat kävivät saunomassa muiden laulaessa joululauluja ja koristellessa teoksiaan. Iltapalaksi oli jotain hieman erikoisempaa: nyhtöleipää, keksejä ja paukkumaissa!

Sunnuntaiaamu käytettiin pakkaamiseen ja siivoamiseen. Uusille kolkille järjestettiin kolkkakoe, jonka kaikki kolme kokelasta läpäisivät. Lounaaksi juuri ennen joulujuhlaa syötiin riisipuuroa.

Joulujuhlan juonsivat Tesla ja Touko ja se alkoi Päärynnähyttysten

S.U.P.E.R.G.A.L.A.K.T.I.S.E.T. F.E.M.I.N.I.S.T.I.M.A.R.S.U.T. -vartio rakentamassa piparkakkutaloa.

spektaakkelimaisella näytelmällä joulupukista, tountuista ja nuuttipukista, joka huipentui joulupukin ja nuuttipukin eppiseen räppäyskilpailuun! Listan joulujuhlassa ansiotuneista löydät edellisestä Tassus-

ta.

Juhlan päätyttyä luontotalo sii-vottiin loppuun ja lähdettiin kotimatkalle. Mitäköhän keksimmekään taas tämän vuoden pikkujouluretkelle?

Kuvat: Janne & Tanguy

Teksti: Janne

	Tyypit	Pupunkorvat	Neon-valo	Sudet	S.G.F.M.
Lumijälkiä	3,00	3,00	1,00	3,00	5,00
Kuusenalusmatto	13,12	12,14	11,82	11,46	0,00
Kauneimmat joululaulut	10,00	8,00	7,00	2,00	6,00
Pata-himmeli ja ruutu-kranssi	3,00	5,00	3,00	4,00	5,00
Joulurusetti	5,00	5,00	4,00	4,00	5,00
Poro, peura tai hirvi?	4,00	6,00	3,00	5,50	3,00
Joulun taikaa	25,00	12,50	25,00	12,50	12,50
Piparkakkutalot	30,00	35,00	24,00	35,00	37,00
	93,12	86,64	78,82	77,46	73,50

Vartioiden piparkakkuteokset.

Tarpojen minihaikki

Perjantaina 14. maaliskuuta seitsemän rusakko lähti kohti Nuksion kansallispuistoa viettämään mukavaa viikonloppua pienimuotoisen vaellukseen merkeissä. Vaikka vaellus oli nimensä mukaisesti tarpojille suunnattu, lopulta matkaan lähti vain kolme tarpojaa, Alden, Jetro ja Tesla, sekä neljä johtajaa, Ahti, Janne, Leo ja Tanguy. Retkikunta Leoa ja Jetria lukuunottamatta lähti liikkeelle kello 17.00 Kontulasta, Mikaelin kirkolta. Kontulasta hypättiin metroon suuntana Rautatientori, josta matka jatkui E-junalla kohti Espoon keskusta. Leo ja Jetro hypäisivät junan kyytiin Huopalahan asemalta ja näin koko retkikunta oli-

kin kasassa! Junassa suoritettiin yhteisten varusteiden jakoa, nautittiin matkaevästä ja manailtiin seuraavan yön sääennustetta, joka lupaili jopa 9 asteen pakkasta. Onnekki kai killa oli varusteet kunnossa, jolloin kylmyys ei päässisi haittaamaan! Junamatkan pääteeksi saavuttiin Espoon keskukseen, josta bussi 245A lähti kuljettamaan retkeilijöitä kohti kansallispuistoa. Bussimatka kesti kaikkiaan noin 20 minuuttia, minkä jälkeen retkikunta jäi pois Kaitakorven bussipysäkillä.

Ensimmäisen noin kahden kilometrin etapin suunnistamisen sai vastuulleen Jetro, jonka tehtävänä oli suunnistaa porukka Hynkänlam-

men leiripaikalle. Reitti Kaitakorvelta Hynkänlammelle kulki läpi Nuuk-sion ratsastuskeskuksen tilusten. Hevosaitauksen vieressä kulkeva polkua kävellessä retkipunnasta alkoi tuntua, kun joku tuijottaisi heitä. Muutama ulkona oleileva hevonen ei selkeästi ollut varautunut tunkeilijoihin, vaan tuijotti retkeilijöitä ihmeissään. Hevoskohtaamisen jälkeen matka jatkui pienien nousun kautta ylös Hynkänlammen keittokatokselle, joka oli retkipunkin ensimmäinen yöpaikka. Oli jo ilta ja pimeää, minkä vuoksi retkipunka aloitti majoitteiden pystytämisen miltei saman tien. Kun muut lähtivät kasaamaan laavuja, telttaa tai riippumattoa, jäi Leo tekemään tulia iltapalaa varten. Puut olivat kuitenkin märkiä eikä Leo ymmärtänyt kasata nuotiota ylemmälle ritilälle tulipaikan pohjan sijaan, jolloin tulen tekemisessä kesti odotettua kauemmin. Lopulta Ahti sai tulen roihuamaan ja iltapalaksi nautittiin teetä ja makkaraa, minkä jälkeen väsynyt retkipunka painui unten maille!

Aamulla herättessä todettiin, että sääennuste oli hyvin pitänyt paikkansa, sillä ainakin allekirjoittanut voi todeta, että kylmyys tosiaan kiusasi. Yöllä oltiin vältytty lumisateelta, mutta aamulla lämpötilan noustessa kosteus oli hiipinyt sisään telttaan, jolloin varusteet olivat kostuneet. Aamupalalla sitten kuivatelttiin varusteita nuotion ääressä, puuroa, kahvia ja Oivallusta naudiskellen. Pian olikin jo aika purkaa majoitteet ja jatkaa matkaa. Ensimmäisen suunnistusvuoron sai Leo, joka pienen harhailun jälkeen sai suunnistettua porukan lounaspai-kalle. Noin kahden kilometrin kävelyn jälkeen retkipunkta pysähtyi Kattilajärventien varrelle valmistamaan lounasta. Trangioilla valmistui herkullinen "ranskalainen" sipulikeitto, jonka mausteenä toimi kuivattu si-puli. Ja mitä olisikaan ateria ilman Oivallusta ja kahvia! Lautaset tyhjiä ja energiaa täyneen tankattuina retkeilijät lähtivät tarpomaan kohti seuraavaa etappia, Urja-järveä. Seuraavan suunnistusvuoron sai Alden, joka sunnistikin onnistuneesti muutaman kilometrin matkan Urjalle, jonka rannalla sijaitseva jo seuraava

yöpaikka. Matkalla päiviteltiin jälleen seuraavan yön sääennustetta, joka vaikutti aiempaankin yötä karkeammalta. Yksi aste lämmintää ja räntää...

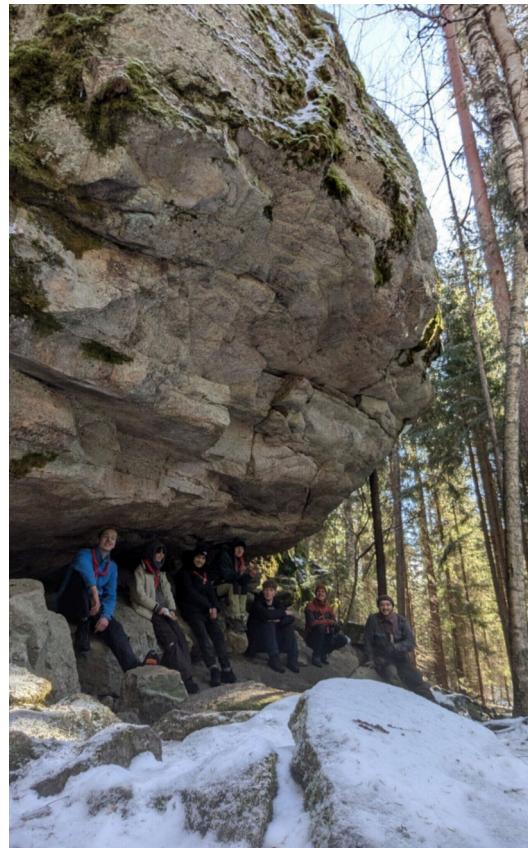
Urzalle saavuttaessa todettiin, ettei laavupaikan löytäminen ollut yhtään niin helppoa kuin Hynkänlammella ja sopivia paikkoja etsittiin miltei puoli tuntia. Kun paikat löytyivät ja majoitteet saatiin kasaan, oli jälleen ruoka-aika. Koska Urzalla oli rusakoiden lisäksi muitakin retkeilijöitä, jotka olivat miehittäneet nuotiopaikan, täytyi retkikunnan valmistaa ruokaa trangialla. Iltaruuaksi syötiin tomaattista soijapataa sekä salami-tomaattipastaa. Kasvisruokailijoiden harmiksi soijanpalaset maistuivat pitkälti pahvilta, mutta siitä huolimatta vatsat saatiin täyneen. Loppuulta kuluikin yhdessä aikaa viettäässä ja jutellessa. Iltapalana oli Hömöö, Oivallusta, Lämmintäkuppia ja teetä. Illan pimentyessä ja kylmetessä retkipunkta painui nukkuamaan.

Haikin viimeinen aamu alkoi kosteissa tunnelmissa. Sääennuste oli totta toisiaan pitänyt paikkansa ja yön räntäsade oli tullut läpi laavun katosta. Etenkin teltan keskiosaan kerätty tavarat kuten allekirjoitteen toppatakki olivat kastuneet. Onneksi muulta seurueelta sai kuvaa vaatetta lainaan, minkä lisäksi aamupuuro ja -kahvi sekä nuotio lämmittivät aamun kylmyydessä. Aamiaisen jälkeen oli vielä aika tiskata astiat, pakata loput tavarat ja purkaa majoitteet, minkä jälkeen matka pääsi jatkumaan. Suunnistusvuoron sai nyt puolestaan Tesla, joka tehtäväänä oli suunnistaa seurue Haltiaan bussipysäälle. Matkalla päädyttiin kuitenkin tekemään pieni poikkeus, kun retkipunkta päätti lähteä katsomaan Meerlammen luolaa. Matkalla luolalle ylitettiin pieniä vesialueita, listattiin suomen kielen

mö-alkuisia sanoja ja nautittiin au-
ringonpaisteesta, jota oli kaivattu
koko viikonlopuksen ajan.

Meerlammella todettiin, että
"luola" on hiukan harhaanjohtava
termi paikalla olevista kallioista ja
suurista siirtolohkareista. Se oli kui-
tenkin mukava levähdyspaikka ja
sen kivimuodostelman alla saatiiin
otettua myös retken virallinen yh-
teiskuva. Meerlammen nähtävyyk-
sien jälkeen matka jatkui kohti Halt-
tiaa. Matkalla aloitettiin jälleen uusi
kielellinen haaste, kun retkipunkta
alkoi keksimään tulevan kesän vael-
lukselle v-kirjaimella alkavia nimiä.
Juomaveden loppuessa osa alkoi
maistella Nuuktion purojen virtave-
sien tarjontaa, mikä herätti muissa
hiukan ihmetystä. Lopulta saavut-
tiin Haltiaan, jolloin todettiin koko
minihaikin matkasaldoksi yksitoista
kilometriä. 245A-bussia saatiiin odo-
tella jonkin aikaa, jolloin oli hyvin
aikaa käydä vielä vessassa Haltian
luontokeskuksessa. Bussimatka saa-
tiin jakaa kahden muun Nuuksiossa
retkeilleen lippukunnan kanssa tu-
paten täydessä bussissa. Espoon
keskuksesta lähdettiin E-junalla koh-
ti kotia. Ikävistä sääolosuhteista
huolimatta retki oli onnistunut ja
seurue jälleen valmiina uusiin seik-
kailuihin.

Kuvat: Tanguy
Teksti: Leo

Riihitykset Piilopirtillä 2018

Rusakoiden vanhempien ikäkausien yhä seuraamat luokkamerkkivaatimukset ovat lippukunnan oma sovellus perinteisistä suomalaisista partio-ohjelmista. Luokkamerkkien avulla opitaan monia hyödyllisiä erätaitoja ja tutustutaan partiotapoihin. Luokkamerkin loppukokeessa eli riihityksessä päästään soveltamaan opittuja taitoja käytännössä.

Viimeksi riihityksiä on järjestetty Sipoonkorvessa 12.4.2025, Länsi-Helsingissä 9.6.2019 ja Nuuksiossa 10.2.2018. Tässä jutussa päästään kurkitamaan niin sanotusti esiripun taakse, kun julkaisemme vuoden 2018 riihityksenaikaisen rastimiesten Whatsapp-ryhmän keskustelun. A-Team-vartio teki Lentävä nuoli -merkkiin liittyviä rastitehtäviä, kun taas Jamalit 5000 ja Suunnistajat-vartiot suorittivat III luokkaa ja Unibrows-vartio II luokkaa. Julkaisemme myös Unibrows-vartion kirjoittaman riihitysraportin ensimmäistä kertaa.

Kuva ja teksti: Janne

10.59 - V: A-team matkalla! (J: ilmoita myös kumpaa puolta Orajärveä 2:lta lähdetään)

11.02 - V: Jamalit 5000 lähtee, tai ainakin kovasti yrittää...

11.04 - V: Suunnistajat lähtee

11.08 - V: Ja viimeisetkin matkaan!

11.29 - T: Rastimies 1 asemissa, ryhmästä X näkö- ja äänihavainto toiselta rannalta

11.46 - J: Rastimies 2 matkalla: etappi 1-2 erit. raskas. 30 cm lunta, ei tallottu...

11.48 - T: Ryhmä 1 poistui rastilta 2

11.51 - J: Suunnistajat hukassa. Soittivat. Ovat ilmeisesti Ruuhijärven rannassa...

11.52 - T: Taisivat minulle koittaa kanssa, en ehtinyt vastata. Muut rastilla/matkalla rastille 2

12.08 - J: Rasti 2 asemissa.

12.12 - V: Rastia 4 vielä etsitään, eli 3:lle ei kannata ketään päästää...

12.19 - T: Viimeinen ryhmä saapui rastille 1, vahvuus vain 3, yksi puuttuu

12.22 - T: Ryhmä siis suunnistajat, K ilmeisesti palannut kämpälle, tai ainakin sinne suuntaan lähtenyt
12.33 - T: Viimeinen ryhmä poistui rastilta 1, rastimies aloittaa siirtyämän kohti rastia 5

12.36 - J: Onko rasti 3 asemissa?

12.36 - V: Ei, vielä ei edes 4 löytynyt...

12.38 - J: A-Team lähtövalmiudessa rastilla 2. Odottaa lähtölupaa...

12.46 - M: Rasti 4 on miehitetty. Tällä on korppi!

12.51 - J: Jamalit 5000 lähtövalmiudessa rastilla 2. Odottaa lähtölupaa...

Unibrows-vartio riihityksen viimeisellä rastilla kasaamassa myrskylyhytä ja laavua.

13.05 - J: Unibrows lähtövalmiudes-
sa rastilla 2. Odottaa lähtölupaa...

13.09 - T: Ruokarastille saavuttu, ek-
synyt lammas seisoi kuistilla. Jätin
siihen.

13.11 - V: Käännyn nyt ladulta (lä-
hes umpinaiselle) polulle kohti 3,
voi laittaa ryhmiä yksi kerrallaan liik-
keelle...

13.13 - J: A-Team lähti rastilta 2.
Orajärven itälaitaa.

13.17 - J: Jamalit 5000 lähti rastilta
2. Orajärven itälaitaa.

13.21 - J: Unibrows lähti rastilta 2.
Orajärven itälaitaa.

13.41 - J: Suunnistajat lähti rastilta
2. Orajärven itälaitaa.

13.42 - J: Kaikki käyneet rastilla 2.
Rasti sulkeutuu.

13.42 - M: ☺

14.09 - V: Rasti 3 paikallaan, Jamalit
5000 ja A-team jatkavat kohti rastia
4

14.26 - M: XXX on kadonneiden ryh-
mien numero... J5000 ja AAA omien
sanojensa mukaan hukassa...

14.27 - M: Ovat siis yhdessä.

14.27 - V: Unibrows lähti rastilta
3, myös Suunnistajien ääni kuultu
(muttei vielä näköhavaintoa)...

14.41 - J: Unibrows löydetty.

14.43 - J: AAA ja J5000 kauainen
äänihavainto.

14.44 - M: Upeeta! Pyysin heitä pitää-
mään älämölöä...

14.53 - J: Siis toso kauainen. +1 km.

14.54 - V: Suunnistajat melkein ras-
tilta 4, lähden täältä yhtä matkaa
ryhmän kanssa niin eivät eksy...

14.55 - M: Kuulin huudon itsestäni
koilliseen.

14.59 - J: Vartiot löydetty

15.00 - M: ☺

15.10 - J: Aika nuutunutta on poruk-
ka. 4. rastille 950 m linnuntietä.

- 15.21 - J: Unibrows saatu kiinni. Nyt on 3 vartiota klimpissä.
- 15.49 - M: AAA ja J5000 lähtivät kämpälle tie -reittiä.
- 15.50 - M: Unibrows ei ole saapunut vielä rastille 4.
- 15.50 - M: Myös suunistajia odotel-laan...
- 15.50 - V: Suunnistajat käännyvät juuri ladulta pohjoiseen kohti rastia 4
- 15.52 - M: Huolestummeko Uni-browsista?
- 16.00 - V: Unibrowskin löysi tiensä

- rastille 4...
- 16.01 - V: T: voisit laittaa kuumaa mehua valmiiksi, täällä aika pale-tunutta ja väsynyttä poukkaa tulos-sa...
- 16.05 - T: Laitetaan. Myös takka sy-tytettiin, että kämppään saadaan vähän lämpöä.
- 16.07 - J: AAA maalissa.
- 16.14 - J: J5000 maalissa.
- 16.19 - M: Unibrows has left the 4th piste.
- 19.06 - M: A:lta on huoltoaluepalve-lua. Sen kengät on katastrofi...

Unibrows-vartion riihitysraportti

Aloittaessamme riihitystä meille il-meni heti pienoinen ongelma, sillä kukaan meistö ei oikein muistanut kuinka kartasta katsotaan koordi-naatteja. Lopulta pääsimme lähte-mään ensimmäiselle rastille pän. Ensimmäisellä rastilla testattiin tie-tämystämme ilmansuunnista (esim. mihiin pän muurahaiskeko osoittaa). Tämän jälkeen arvioimme erilaisia pituksia. Toisella Rastilla kertasim-me, että miten joku pelastetaan jäistä. tämän jälkeen odotimme het-ken aikaa, että Väinö olisi omalla rastillaan. Lähtiessämme kolman-nelle rastille oli se jo raskasta, sillä maasto oli jo muuttumassa korkeaksi. Lähtiessämme kolmannelta ras-talta olimme jo poikki, ja eksyimme hieman matkalla. Lopulta pääsimme perille, mutta olimme kaikki kylmis-sään ja juuri silloin meidän piti ruve-

ta tekemään solmuja (paalusolmu ja pukkisolmu jos oikein muistan). pa-latessamme piilopirtille muut olivat jo kokkaamassa ruokaa. Liityimme heihin ja rupesimme myösken kok-kaamaan. Ruokamme kylläkin paloi pahasti pohjaan, mutta hyvää se silti oli. Viimeisen rastin suoritim-me pimeässä, ja silloin pystytimme laavun sillä aikaa, kun Miika koko-si myrskylyhytyä jonka Janne oli hä-nelle purkanut. Saatuamme Jonnin kanssa laavun pystytettyä ja pure-ttua, aloitimme viimeisen rastin. Ras-tin tehtäväni oli, että me suunnis-tamme takaisin piilopirtille. MUTTA me emme saaneet käyttää samoja polkuja joita olimme jo käyttäneet. Rämmimme sitten siellä metässä jonkin verran mutta pääsimme lo-pulta takaisin piilopirtille.

Teksti: Ilari

III luokan riihitys Sipoonkorvessa

Huhtikuun yhdestoista päivä Kurkisuon rusakoiden seikkailijat ja tarpojat lähtivät viileään mutta aurinkoiseen Sipoonkorpeen Bisajärven rannalle telttailemaan ja suorittamaan kolmannen luokan riihitystä. Rusakot jakautuivat Mikaelinkirkolla bussiosastoon sekä vanhaan tuttuun logistiikkaosastoon. Leiriin ensimmäisenä saapui logistiikkaosasto puolijoukkueltaan, kamiinan ja muiden varusteiden kanssa, vaikkei täysin selkeää parkkipaikkaa löytynytkään. Hieman jäljessä saapui

bussiosasto, joka väärään suuntaan mentyään ei ollut huomannut parkkeerattua autoa.

Leiriin päästyään rusakot ryhtyivät pystyttämään puolijoukkueltaan, hakkaamaan halkoja ja kaksi rusakoista pystytti oman pienemmän telttansa, koska halusivat koillella sitä. Kun halot oli hakattu ja teltat kamiiinaa myöten pystytetty, menivät rusakot Bisajärven keitokokokselle syömään itse tuomiaan iltapaloja. Kun rusakot saivat syötyä jaettiin yön kipinävuorot, minkä jälkeen mentiin nukkumaan

Aamulla rusakot heräsvät lämpimälle aamupuurolle voisilmän, hillon tai kuivattujen marjojen kera. Yön aikana oli satanut räntää, mistä huolimatta molemmissa teltoissa oli nukkuttu hyvin. Kun aamupala ja aamutoimet oli saatu suoritettua, jaettiin vartiolaiset vartioihin ja niin saatiin riihitys käyntiin.

Riihitys on vartioikäisten partio-ohjelman kuulunut suorite, joka toteutetaan suunnistuksen muodossa. Tällä kertaa tehtävät alkoivat jo lähdöstä, jossa vartiolaisen tehtävä oli arvioida Bisajärven pisin halkaisija, rantaviivan pituus sekä viereisen kukkulan korkeus järven pinnasta. Sieltä riihittäjät suunnistivat ensimmäiselle rastille, jolla puhuttiin jokaisenoikeuksista, eritoten tulenteosta ja siihen liittyvästä vastuusta. Toinen rasti oli omistettu pillimerkeille, joita vartioiden tuli osata neljä kappaletta. Näihin lu-

keutui esimerkiksi merkit jotka tarjoittavat "tulkaa tänne" ja "vaara". Kolmas rasti oli ensiapurasti, jossa riihittäjien tuli auttaa haavoittunutta henkilöä. Neljäs rasti oli puhe-linkentän ulottumattomissa oleva solmurasti. Rastilla riihittäjien tuli tehdä merimies-, paalu- ja lippusolu, sekä siansorkka, ja tietää solmujen käyttötarkoitukset. Viimeisellä rastilla kätytti läpi partioihanteita. Maalissa tehtävään oli valmistaa vartioille lounaksi keittoa, josta tuli oikein hyvä ja se maistui kaikille.

Lounaan jälkeen vartiot viimeistelivät riihityksen harjoittelemalla tulentekoa sekä teltan kamiainalla, että risukeittimellä. Lopun iltapäivään rusakot viettivät mitenkä halusivat, osa hakkasi haldoja ja osa vuoli makkaratikkuja, joista muutamasta tuli hieman tarpeellista suurempia.

Makkaratikut vuoltuaan rusakot kokoontuivat jälleen keittokatokselle, jossa he paistovat makkaraa iltapalaksi. Makkaroiden jälkeen rusakot pääsivät myös paistamaan tikkupullaa. Pullaa paistaessa taikina kierretään tikun ympäri, ja paisettaan tulen yllä. Eräällä rusakolla paisto ei sujunut yhtä hyvin kun taiquina tarttui hänen käsiinsä. Iltapalan jälkeen osa rusakoista jäi vielä keittokatokselle ihailemaan auringonlaskua, kunnes mentiin nukkumaan,

Sunnuntaina vastaisena yönä kipinät sujuivat taas vaikeuksissa, mutta yöllä leirin ohi kulki koira, joka haukuessaan hämmästytti kipinäs-sä olleita rusakkoja. Sunnuntaina leirin purku aloitettiin herätyksen ja aamupalan jälkeen. Pakatessa opeteltiin myös puolijoukkueltaan pakkaamista, joka osoittautui osalle rusakoista oletettua vaikeammaksi. Loppujenlopuksi kaikki saatiin pakattua, ja rusakot jakautuivat jälleen bussiosastoon sekä logistiikkaoastoon. Logistiikkaosaston koko vahvuus eli seitsemän rusakoa survoutui alkumatkaksi yhteen autoon kaluston kanssa, jolloin muun muassa rinkat kulkivat ensimmäiset kilometrit sylissä, kunnes osa rusakoista jätti logistiikkaosaston ja hypäsi bussiin kotia kohti.

Kuvat: Päärynähyytiset, Leo & Tangu
Teksti: Päärynähyytiset

Punaharmaa ja kahdeksas matkustaja

Punaharmaa ja kahdeksas matkustaja -vartion ryhmäkuva Viikinrannan kalliolla, kun takana on jo yli 45 kilometriä.

Keväällä käveltiin punainen, viidenkymmenen kilometrin nahkalilja ja harmaa, kuudenkymmenen kilometrin nahkalilja. Liljaan kuuluu aina vartion kirjoittama raportti vaelluksesta. Raportti kirjoitetaan sekä vartiota itseään varten, jotta se voi pohtia ja mietiskellä yhteistä suoritustaan, että nahkaliljan myöntävä partiojohtaja varten, jotta hän voi suorituksen tarkistaa, onhan se hauskaa palata ajassa taaksepäin ja lukea myöhemmin ajatuksista ja kombelluksista nahkaliljavaeluksilla! Tässä jutussa pääset lukemaan vartioiden yhdistelmäraportin.

Sateisena lauantain aamuna 17.5 neljä rusakkoa lähti Kontulasta Mikaelinkirkolta kello 6:03 ennakkoluulottomasti kävelemään harmaata nahkaliljaa. Nahkalilja on suori-

tus, jossa on 24 tunnin aikana käveltävä vaikeusasteen määräämä matka, harmaan liljan tapauksessa 60 kilometriä. Noin kymmenen minuutin kävelyn jälkeen sade laki-

Botby Harmaa-vartio taukoilemassa nahkaliljan ensimmäisten 20 kilometrin aikana.

kasi, mutta ilma oli kostea ja taivas pilvinen vielä jonkin aikaa. Kirkkolta rusakot lähtivät kävelemään kohti Linnanpellon viljelypalstoja, mistä jatkettiin Mellunmäen läpi, missä viiden kilometrin jälkeen pidettiin ensimmäinen tauko.

Mellunmäestä matka jatkui kaakko-luode suunnassa Rajakylän läpi, kunnes saavuttiin Maraton-tie, jota jatkettiin käytännössä sen koko pituus itään, kunnes käännyttiin Länsimäentielle pohjoiseen Kuusissillalle, missä kahden tunnin marssin jälkeen tuli vastaan Porvoonväylän yli menevä reitin ensimmäinen silta. Kuusissillalla tuli täyneen kymmenes kilometri, ja samalla sadas yhteinen kilometri nahkalijoissa neljälle rusakolle. Kuusisilalta matka jatkui länteen Huoko- ja

Suurmetsäntietä pitkin Jakomäen läpi kunnes Alppikylän jälkeen reitti alkoikääntyä takaisin itään Tattarisuon ympäri, missä pidettiin kolmas tauko.

Tattarisuon jälkeen reitillä oli kolmas sekä neljäs silta sekä Lahdennettä Porvoonväylän yli, kunnes matka jatkui Kivistoon ja siitä takaisin kirkolle. Kirkolla pidettiin 20 kävellyn kilometrin kunniaksi hieman pidempi tauko, jolloin osa rusakoista kävi hakemassa kaupasta lisää evästä, yksi haki uudet kengät. Samalla mukaan otettiin myös punaista, eli 50 kilometrin pituista liljaa suorittava kolmen rusakan kokoinen osasto, sekä lippukunnanjohtaja, eli kahdeksas matkustaja, mikä huvitti 1980-luvun scifi-elokuvia katsoneita osallistujia.

***

Neljä rusakkoa, Alden, Elias, Janne ja Toivo, nahkaliljavartio *Punainen ja neljäs matkustaja*, starttasi punaisen nahkaliljan, viidenkymmenen kilometrin vuorokausivaellukseen Mikaelinkirkolta suunnitellusti **kello 8.00**. Yön aikana oli satanut kolmisen milliä vettä ja tiet olivat märkiä, mutta sääennusteessa lauantapäivästä povattiin varsin aurinkoista. Lähtöön saapui viimeisenä Toivo, joka saikin kunnian toimia kartanlukijana ensimmäisen viiden kilometrin etapin ajan.

Huolella suunniteltu kymmenen kilometrin kierros Kontulassa, Myllypurossa, Latokartanossa ja Kivikossa suuntasi ensin etelään kohti Kontulan kelkkapuistoa. Kävellessä keskusteltiin nahkaliljaan mukaan otetuista eväistä ja juotavista, kuinka aikaisemmista liljoista oltiin opittu ja nyt paremmin varauduttu. Öinen sade oli houkutellut etanat, kotilot ja lierot kävelyteille ja vartio olikin valmis uudelleennimeämään Hietajärvenpolun Etanapoluki matkalla kohti Mustapuronpuistoa. (Toim. huom. tässä vaiheessa ei vielä tiedetty, että myöhemmin reitille osui oikea Etanapolku Ylis-kylässä.) Suurin osa kierroksesta oli hiekkatieta, minkä vuoksi erityisesti kotiloita jouduttiin väisteleämään melkein koko aamu.

Lähestyttäessä Myllypuroa vartion keskustelu oli rönsyllyt jo opettajiin ja heidän tunnetuksi tulleisiin lausahduksiin ja pian kavuttiinkin Alakivenpuiston kuntoportaita ylös

entiselle jätemäelle ottamaan punaisen liljan suorittajista ryhmäkuva. Toivo seurasi reittiä ansiokkaasti, vaikka oikaisuvahtoehto Myllytai-paleelle olikin houkutteleva: "Hei, shortcut!"

Aikaisempien nahkaliljojen ja harjoitusmarssin muistelot siivittivät vaellusta. Ensimmäinen etappi oli taitettu **kello 9.03** ja vartio pysähtyi tauolle Hallainvuoren juurelle. Tauko päättettiin pitää lyhyenä, jotta ennätettäisiin takaisin kirkolle kymmeneksi. Kartta vaihtui Aldenille ja reitin suunta kääntyi pohjoiseen. Luonnonsuojelualueen reunalla mietittiin hauskoja paikannimiä – mainittiinpa ainakin li, Yksipuinen ja Pöljä.

Viikin puistosilta palautti mieleen kevään 2024 nahkaliljan, jossa osa suorittajista oli henkisesti romahtanut sillan päässä. Tällä kertaa silta ei tuottanut yhdellekään vartion jäsenelle ongelmia, askel oli kevyt ja Alden tokaisi: "I'm feeling really happy."

Paukkulanpuistoon saavuttaessa arvuuteltiin, josko vartio törmäisi aikaisemmin kävelemään lähteneisiin harmaan nahkaliljan suorittajiin, *Harmaa-vartioon*. *Punainen ja neljäs matkustaja* osoittautui olevan kuitenkin yli kymmenen minuuttia *Harmaata* edellä, joten pysähtymätä jatkettiin kohti Kivikon ulkoilupuistoa. Aivan sattumalta vartiota tervehti neljä rusakkoa lumilautailurinteelle vievässä ylämäessä. Ehkä nekin olivat lauantaiävelyllä!

Reitin kaartaessa takaisin kirkol-

le pään puheenaihe oli vaihtunut Hawkingin sääteilyyn, jota Toivolla oli haasteita kuvailta. Säästämme lukioidulta sääteilyn varsinaisen määritelmän, mutta kukin voi halutessaan sen verkosta tarkistaa. Juuri parhaksi aurinko alkoi pilkistää pilvien välistä vartion saapuessa kirkolle **kello 10.06.** Kirkolla pidettiin vajaan tunnin tauko, jonka jälkeen yhdistel-mävirtio *Punaharmaa ja kahdeksas matkustaja* jatkoi matkaa yhteiselle neljänkymmenen kilometrin kierrok-selle.

***

Kirkolta matkaa jatkettiin itään Kontulan ja Mellunmäen läpi kohti Mustavuorta, missä pidettiin viides tauko kuusistossa. Siitä matka jatkui ylöspäin Vuosaaren huipulle, ensimäisenä eteläiselle- ja sen jälkeen pohjoiselle huipulle, missä selkeytyneen sään takia maiseman ansiosta useampi tauko peräjälkeen niin, et-

tä kun Niinisaarentiellä pidettiin tauko, oltiin jo seitsemänessä. Sii-tä matka jatkui vartiokylän pohjois-päässä olevan reitin sillan yli, joka oli reitin neljäs. Vartiokylänlahden rantoja jatkettiin länsipuolella au-rinkolaiturille asti, missä pidettiin seuraava astetta pidempi tauko kol-mannenkymmenen kilometrin merikksi.

Sitä matka jatkui lounaaseen Puutilan läpi Strömsinlahden puis-toon, missä pidettiin tauko, jonka jälkeen matka jatkui Tammisalon lä-pi Laajasaloon, jolloin saarten väillä hyppiessä ylitettiin sekä viides et-tä kuudes silta. Laajasalon Alepan edustalla pidettiin seuraava tauko, jonka aikana osa rusakoista osti jäätelöä. Lähes heti tauon jälkeen Tullisaareessa täyneen tuli 40 käveltyä ki-lometriä. Matka Laajasalosta jatkui Herttoniemien läpi, missä matkaan mahtui reitin seitsemäs silta. Mat-kalla ohitettiin kahden liljan takai-nen puolimatkan krouvin pitopaik-ka, mutta tällä kertaa siinä ei taukoja jäetä pitämään, vaan 11. tauko, joka oli ensimmäinen laatuaan noin kuu-teen kilometriin, lykättiin Herttonie-men koiliskulmaan, hieman ennen

Viikin Arboretumiin siirtymistä.

Pian tämän jälkeen saavuttiin Viikin arboretumiin, jonka rusakot halkaisivat kaakko-luode suunnassa, ja jonka loputtua täyneen tuli harmaan liljan kävelijöiden 50. kilometri, ja Viikintien varrella pidettiin rakon-paikkaustauko jolla käytettiin nyt jo lopussa olevaa urheiluteippirullaa, joka lähdössä oli ollut täysi. Viikintieltä matka jatkui pohjoiseen Vantaanjoen varalta pitkin Pukinmäkeen, missä ylitettiin yhdeksäs silta ensimäisen kehätienviiden yli, jota seurattiin itään Kivikkoon asti niin, että matkalle mahtui Pukinmäen S-marketin edustalle 14. tauko.

Kivikon Sortti-aseman jäädessä taakse osa suorittajista alkoi jäämään matkasta kotiinpaluun merkeissä. Ensin yksi punaisen lilljan suorittaja jätti lippukunnanjohtajan kanssa muun joukon Kivikonlaidan ja Kivikontien liikenneympyrässä, jossa muut jatkoivat pohjoiseen, kävelivät he bussin 560 Kurkimäen pysäkillle. Seuraavana toinen punainen lilljan suorittaja hypäsi Kurkimäentien pysäkillä 57 bussiin, mistä muut jatkoivat maaliin. Mikaelinkirkolle käveli Kivikon läpi ja lippukunnan vanhan kolon ohi Keinulaudantielä koko harmaan lilljan suorittanut osasto, joka lopussa oli kävellyt yhdessä 150 kilometriä nahkaliljoissa, sekä yksi punaisen lilljan suorittajista. Reitin viimeinen, eli kymmenes, silta oli Lahdenväylän ylitys Kivikon laitamilla, ja viimeinen, eli 15. tauko pidettiin Kivikon Sortti-aseman edustalla. Loppujenlopuksi kaikki osallistuneet kävelivät matkansa

loppuun saakka, ja matkan varrella liljan tunnuskappaleeksi valikoitui TikTakin Mennään minne vaan.

***

Punaisen ja harmaan nahkaliljojen reittien pituuksiksi tuli tarkistusmitausten jälkeen 49,4 ja 59,5 kilometriä, mitkä tarkoittivat noin 3,6 ja 3,8 kilometrin tuntivauhtea. Muut siirtymät ja taukoliikkumiset mukaan lukien kaikki suorittajat saavuttivat lilloissa vaaditut matkat.

Ilmatieteen laitoksen Kumpulan havaintoasemalla merkittiin vaelluspäivän sääksi selkeästi pilviseen, lämpötila 7–14 astetta, lounastuulta, joka käentyi itätuuleksi, 1–4 metriä sekunnissa ja ilmankosteus 53–98 prosenttia – mitä erinomaisin nahkaliljakeli!

Kuvat: Janne, Mikko & Tanguy

Teksti: Ahti & Janne

Kevätjuhlassa ansioituneet

Lippukunnan kevätjuhla järjestettiin perinteikkäästi leikkipuisto Kipinäpuistossa jo tutussa "amfiteatterissa". Juhlassa jaettiin parven ja vartioiden keväällä suorittamia merkkejä sekä annettiin partiolupaus.

Partiolupaus (seikkailijoihin siirtyvät): Eino, Linnea ja Vanamo.

Partiolupaus (vaeltajiin siirtyvät): Ahti, Elias, Leo ja Mikael.

Ilmastosankari- ja liikunta-jäljet: *Kurjet*-parvi (Alisa, Eino, Haley, Janja, Jella, Johannes, Lily, Linnea, Nella, Sade ja Vanamo).

Länsi-ilmansuunta: *Pomppupallot*-vartio (Elna, Joella, Kuisma, Samuel ja Touko).

Yhteiskunta-tarppo: *Päärynähytyset*-vartio (Alden, Jetro, Ninni, Tesla ja Toivo).

Punainen nahkalilja: Alden, Elias ja Toivo.

Harmaa nahkalilja: Ahti, Leo ja Mikko.

Aktiivisimman kolkan kiertopal-kinto: Alisa.

Kiitos-pinssi: Kata, Leo ja Mikko.

Kuva ja Teksti: Janne

Kesäretkeilyvinkit

Kesä alkaa olemaan nurkan takana ja siispä alkaa myös retkeilykausi! Kuitenkaan ei pidä lähteä soitellen sotaan, onhan kesähelteillä omat oikkunsa jotka tulee kaikkien ottaa huomioon. Sää voikin siis olla kuvankaunis ja mieli tekisi lähteä noin vain retkelle, on hyvä huomioida aurinkoisen sään käänöpuolet, joista salakavalimmat ovat korkeat lämpötilat sekä voimakas UV-säteily. Tässäpä siis tärkeimpiä vinkkejä, joilla idyllisestä keskikesän hellepäivästä pääsee nauttimaan täysin rinnoin!

Auringolta suojautuminen

Käytää hattua: lippalakki on hyvä, mutta niskan saa suojahtua erinomaisesti lierihatulla!

Aurinkovoide: SPF 50 on hyvä, muista nenä ja korvantaukset.

Aurinkolasit: aina näppärät, mutta kaupasta saa myös silmälaseihin kiinnitettyä aurinkolasilinssejä heille, jotka silmälaseja käyttävät. [toim. huom. Suosittelen!]

Vaatetus: pitkälahkeiset ja -hihaiset vaatteet suojaavat auringossa palamiselta, mutta muista pukea väriältään vaaleat vaatteet: tummat vaatteet sitovat lämpöä itseensä! Jos haluat pukea shortsit ja t-paidan, muista erityisesti tällöin laittaa kunnolla aurinkorasvaa.

Reitin valinta ja retkeilykoheteet

Reitti: jos retki on yhtään pidempi, ei helteellä ole hyväksi kävellä aurinkoisinta ja avointa tietä pitkin. Tällöin varjoisampi metsäpolku voi olla tervetullut

Kohteet: kesällä kannattaa harkita jonkin vesistön äärelle suuntaamista, sillä vesistöt viilentävät mukavasti ympäristöään niin, ettei tule tukalan kuuma. Myös mahdolliset kävelyretket voi suunnata kiertä-

määän jonkin pienen järven tai seuraamaan rantaviivaa.

Ajankohta: keskikesällä retket on hyvä ajoittaa aamuun tai iltapäivään niin, ettei pahimpina keskipäivän tunteina joudu kärventymään aurinkoossa.

Sekalaiset (mutta silti tosi tärkeät!) vinkit

Nesteytys: ehkäpä kaikista tärkein muistettava asia kesäisin. Muista aina vara mukaan vettä, eikä mielelläsi siinä kaikista pienimmässä pullossa! Kannattaa siis varata mukaan hieman enemmän juotavaa kuin uskoo tarvitsevansa, Auringon paahde voi yllättää.

Yöpyminen: jos retkellänsä haluaakin yöpyä, on hyvä ottaa huomioon muutama asia, kuten varjoissa leiri-paikka, ohut makuupussi sekä hyttysverkko. Nämä pätevät majoitteenseen kuin majoitteeseen.

Kirjoittajan omat vinkit ja huomiot

Vesistöissä on mukava vilvoitella, mutta myös märkä pyyhe/vaatekapale painettuna niskaa tai rannetta vasten on oiva keino viilentää kehoa: näillä alueilla verenkierto on suurta ja tätä tietoa onkin hyvä käyttää helteellä hyödykseen!

Hyttysmyrkky on aina metsään mentäessä hyvä, mutta hyttyshattu on kesäisin erinomainen kapistus: se suojaa kasvoja sekä niskaa Aurinkolta sen lisäksi, etteivät hyttyset pääse puremaan.

Jotain pieniä purtaviaa on aina hyvä olla mukana, mutta helteellä erityisen maistuvia ovat kaikenlaiset marjet ja miksei vaikka vesimelonni, vaikka tällaiset onkin ehkä helppompi ottaa mukaan piknikille kuin eräretkelle.

Retken päätteeksi, ja miksei sen aikanakin jos kyseessä on pidempi reissu, on tärkeää tutkia itsensä punkkien varalta, sillä ne jos mitkä ikäviä ja salakavalia ovat. Erityisen hyvä on muistaa tarkistaa polvitaipeet ja nivuset, sillä näihin paikkoihin punkkien on helppo piiloutua.

Retkelle sopii oikein hyvin lähteä kaverin kanssa, sillä onhan jaettu ilo kaksinkertainen ilo!

Kuvat: Tanguy
Teksti: Elias

Kuvakilpailun hedelmää

Koska Vene-samoajavartio ei osallistunut, heidät nostettiin kuvakilpailun tuomaristoksi. Heidän pohdintansa jälkeen tässä ovat kilpailun tulokset.

3. paikka:

“Kahvii” - Mikko

Lähteet: –

Tuomariston keskiarvo: 2,5/5

Kuva itsessään on oikein hieno ja se voisi sopia erinomaisesti Tassuun esim. artikkelin kuvitukseksi. Kuva on sopivan yksinkertainen ja tunnelmallinen ja kuvaa hyvin sitä, miltä kahvin juominen metsäretkellä tuntuu. Kuitenkin kuvakilpailun tehtävännannon se ohittaa, sillä se ei viittaa mihinkään taideteokseen, eikä näin ollen ole kilpailun sääntöjen mukainen.

2. paikka:

“Mies ja retkikeitin” - Janne

Lähteet: Poika ja pääkallo

- Magnus Enckell

Tuomariston keskiarvo: 3,75/5

Kuvan idea on luova ja kuvaan otettu retkikeitin myös lisää siihen asiaankuuluvaa partiotunnelmaa. Asetelma mukailee hienosti alkuperäisistä taideteosta. Kuvan valotus on paikoittain hieman liian kirkas. Kuva on hyvin yksinkertainen ja vaikka se ei olekaan huono asia, raati jää kai-paamaan jotakin elementtiä, joka olisi kiinnittänyt katsojan mielenkiinnon paremmin, minkä vuoksi se jää hitusen alle voittopisteiden.

1. paikka:

se fiilis kun kuulet skibidisammakon soivan 132:n kerran kimaralla keskiäiskaatosateen jälkee

"rip bro.png" - Alden

Lähteet: Haavoittunut Soturi Hangessa - Helene Schjerfbeck
Hanna Hämäläisen kuva, PäPa:n kuvapankistä

Tuomariston keskiarvo: 3,875/5
Eliaksen arvio: "5/5 absolute cinema"

Kuva vetosi raatiin, sillä suurin osa pystyi samaistumaan siinä kuvattuun tuskaan ja epätoivoon. Myös raadin iän ja kypsyyden huomioon ottaen ei tule yllätyksenä, että meemiformaatti keräsi eniten pisteitä. Hauskuutta kuvaan lisää se, että sen taustana on käytetty oikeaa kuvaa kuvatusta tilanteesta. Tekijältä kuitenkin meni ohi oiva mahdollisuus käyttää numeroa 104, jolloin kuvasta olisi tullut entistä moniulotteisempi. Myös kuvatekstin kielelliseen asuun olisi voinut panostaa enemmän. Kuva ei myöskään aukea yleisölle, joka ei ollut Kimaralla kokemassa kuvattua tilannetta ja tästä syystä myös tuomariston pisteiden keskiarvo laski.

Neulesuunnittelukilpailu

Osallistumalla Tassun seuraavaan kilpailuun saatat ehkä olla **se**, joka suunnittelee KuRu:n seuraavan puolivirallisen vaatekappaleen. Me ajattelimme, että olisi mukavaa saada KuRu:n oma neuleohje, jota kaikki halukkaat jäsenet voisivat neuloa (tai voisivat saada jonkin neulomaan heille...) ja käyttää ylpeydellä.

Vaikka voi vaikuttaa siltä, että järjestämme kilpailun vain Anninalle, Nonnalle ja Tanguylle, me haluamme, että se olisi mahdollisimman avoin kaikille – myös niille, joilla ei ole ollenkaan kokemusta neulesuunnittelusta eikä neulomisesta. Täysin valmista neulepiirrosta ei tarvitse palauttaa eikä tarkkoja silmukkalukuja ja kaikkea muuta. Jos sinulla on visio, piirustuksia tai vain ideoita, kaikki käy, ja voidaan yhdessä valmistella täydelliset ohjeet sen jälkeen, kun voittaja on valittu.

Vaatekappaleen tyyppi jätetään osallistujan päätettäväksi, mutta toivomme, että se olisi sellainen, että useimmat voisivat toteuttaa sen olemaan konkareita, esimerkiksi lapaset, sukat, pipo, huivi tai vaikkapa kypärämyssy!

Arvostelemme ehdotukset kolmen kriteerin perusteella: Ehdotuksen kauneus (hyvin subjektiivista, kyllä kyllä), sen neulomisen helppous ja "KuRu:maisuus".

Osallistu kilpailuun lähettämällä ehdotuksesi Tassun päätoimitajalle sähköpostilla (osoitteen löydät lehden sisäkannesta) tai suoraan esimerkiksi Whatsapp-viestillä. Julkaisemme voittajan seuraavassa Tassussa.

1/2025 Kurkisuon Rusakot ry